

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se zabývá křesťansko-demokratickými politickými stranami v politických systémech skandinávských a pobaltských zemí Švédska, Norska, Dánska, Finska, Estonska a Lotyšska. Tyto strany tvoří zvláštní "nordickou" větev evropského politického protestantismu; a strukturálně i funkčně odlišnou, a zároveň relativně homogenní, podskupinu křesťanské demokracie. Hlavním aplikovaným teoretickým rámcem je rokkanovská tradice analýzy strukturace stranických systémů. Na rozdíl od svých kontinentálních protějšků nevyrostla tato severská větev z obranného postoje církve vůči tlaku sekulárního státu, ale z teritoriálního a náboženského protestu na periferii. Analýza "kulturních periferií" do velké míry vychází z dějin a geografie náboženství severských zemí. V komparativní části je nicméně užito i jiných teoretických východisek ve snaze o co nejlepší vhled do otázek vládního působení těchto stran, jejich programatiky či postojů k evropské integraci. Samostatná kapitola je věnována možnostem křesťanské demokracie v luteránském prostoru Lotyšska a Estonska. Je skandinávský subtyp přenosný? Jaké jiné způsoby křesťanské politické mobilizace se v těchto pobaltských zemích prosazují? Využit bude stejný historicko-analytický rámec, s tím rozdílem, že zde do hry výrazněji vstupuje povaha režimu jako hlavní intervenující proměnná. V posledním uceleném oddílu zasazují získané poznatky do širšího rámce diskuze o relevanci tzv. sekularizační teze v Evropě, která intenzivně probíhala zejména na půdě sociologie náboženství. Obecnější pohled na společenskou a politickou funkci organizovaného náboženství v luteránském balto-skandinávském prostoru může vést nejen k lepšímu porozumění identit zkoumaných politických stran, ale i k hlubšímu porozumění protestantské politické angažovanosti obecně.